Jedno v Kristu, sjednoceni v misii: Postní cesta k misijnímu zápalu

Misijní postní modlitba pro letošní rok má podobu týdenních kroků (katecheze, modlitba, skutek, almužna, reflexe), kterými můžeme od Popeleční středy do Velikonoc prakticky i kontemplativně žít evangelizaci s důrazem na jednotu v Kristu a misijní odpovědnost každého pokřtěného. Program vychází z katechezí papeže Františka o evangelizaci (2023).

Jak se modlit: Každý týden si přečtěte úryvek katecheze, který je zároveň teologickým východiskem pro modlitbu a skutek. Odkládejte každý týden postní almužnu a na závěr postní doby ji odešlete do Papežských misijních děl. Na konci týdne si udělejte krátkou reflexi.

Úvodní modlitba (volitelně):
Duchu Svatý, veď dnes moje kroky,
moje slova i srdce.
Buď mým světlem, pokojem a odvahou.
Ať je mé hlásání prosté, radostné a věrné.
Amen.

Týden 1: Povolání k apoštolátu: „Misie je kyslík křesťanského života“

Katechetické východisko: Církev se rodí apoštolská a misijní, nikoli proselytizující*; bez horlivosti víra chřadne, misie je „kyslík“ víry.

Katecheze: Povolání k apoštolátu

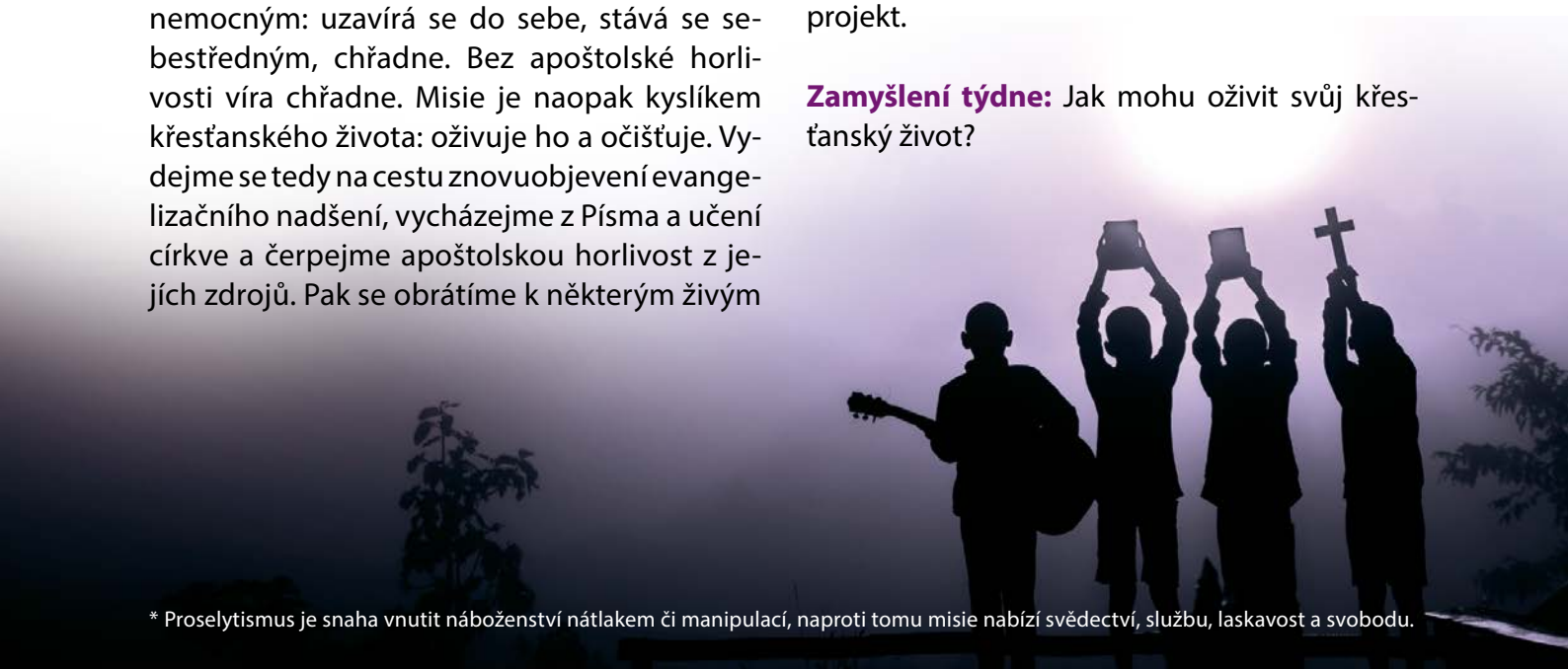
Když křesťanský život ztratí ze zřetele horizont evangelizace, horizont hlásání, stává se nemocným: uzavírá se do sebe, stává se sebestředným, chřadne. Bez apoštolské horlivosti víra chřadne. Misie je naopak kyslíkem křesťanského života: oživuje ho a očišťuje. Vydejme se tedy na cestu znovuobjevení evangelizačního nadšení, vycházejme z Písma a učení církve a čerpejme apoštolskou horlivost z jejích zdrojů. Pak se obrátíme k některým živým pramenům, k některým svědkům, kteří v církvi roznítili vášeň pro evangelium, aby nám pomohli znovu roznítit oheň, který v nás chce Duch Svatý stále rozněcovat.

Modlitba:
Pane, probuď v nás oheň apoštolské horlivosti.
Chraň nás před uzavřeností a sebestředností,
které oslabují naši víru.
Daruj nám odvahu znovu hlásat evangelium
s radostí a čistým srdcem.
Veď nás k pramenům Písma, učení církve
a svědkům, kteří nás předešli,
abychom v nich nacházeli sílu a inspiraci.
Ať se náš život stane živým svědectvím
Tvé lásky.
Amen.

Skutek:
- Nabídněme někomu setkání blízkosti (návštěva, telefonát, podpora skrze modlitbu).
- 10 minut denně věnujme četbě evangelia; vezměme si z něj jednu větu a pokusme se podle ní žít alespoň tento den.

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Jak mohu oživit svůj křesťanský život?

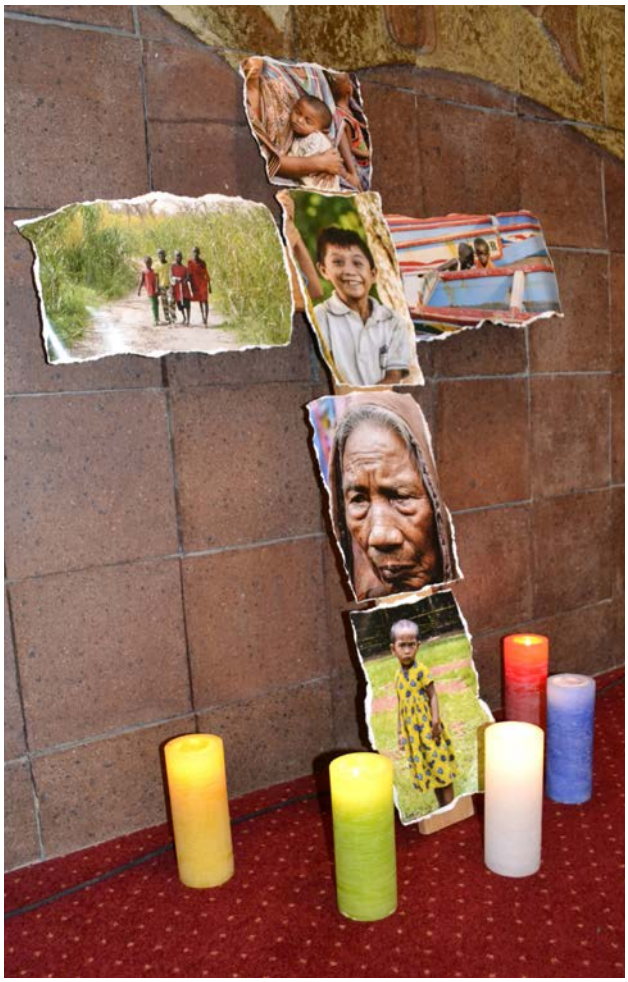

* Proselytismus je snaha vnutit náboženství nátlakem či manipulací, naproti tomu misie nabízí svědectví, službu, laskavost a svobodu.

Týden 2: Svědci: sv. František Xaverský – opustit pohodlí a darovat sebe

Katechetické východisko: Příklad misionáře, který opouští pohodlí a jde „až na konec světa"; velikost misie je v odchodu a daru sebe.

Katecheze: O svatém Františku Xaverském
Byl prvním z velkého zástupu misionářů, misionářů zapálených pro moderní dobu, ochotných snášet nesmírné obtíže a nebezpečí, dosáhnout zemí a setkat se s národy ze zcela neznámých kultur a jazyků, vedených pouze velmi silnou touhou dát poznat Ježíše Krista a jeho evangelium. (…) Jeho intenzivní činnost byla vždy spojena s mystickou a kontemplativní modlitbou, se sjednocením s Bohem. Nikdy nezanechal modlitby, protože věděl, že v ní je síla. Ať byl kdekoli, staral se o nemocné, chudé a děti. Nebyl „aristokratickým" misionářem: vždy se věnoval těm nejpotřebnějším, dětem, které nejvíce potřebovaly vzdělání, katechezi. Chudým, nemocným... Šel až na samou hranici péče. A tam rostl do velikosti. Láska ke Kristu byla silou, která ho hnala na nejvzdálenější hranice za neustálé dřiny a nebezpečí, překonával s ní neúspěchy, zklamání a sklíčenost, ba dávala mu útěchu a radost, že Krista následuje a slouží mu až do konce. (…) Kéž nám všem Hospodin dá radost z evangelizace, radost z toho, že můžeme pokračovat v tomto velmi krásném poselství, které nás a všechny činí šťastnými.

Modlitba:
Pane Ježíši,
děkuji Ti za svědectví
svatého Františka Xaverského,
který se nechal proměnit Tvou milostí
a opustil kariéru, jistoty i vlastní plány,
jen aby Ti patřil celým svým životem.

Dej i mně srdce, které se dokáže nechat vést,
jako se nechal vést on,
když se vydal do neznámých světů,
mezi jazyky, lidi a kultury, které neznal,
ale které miloval, protože Ty je miluješ.

Ať i můj život odráží odvahu
udělat krok z pohodlí,
opustit to, co mě poutá,
a dát se Ti cele k dispozici —
v maličkostech každého dne
i v rozhodnutích,
která mě budou stát oběť.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za mě,
abych dokázal/a vidět svět tvýma očima —
jako pole, které čeká na setbu evangelia.
Amen.

Skutek:
- Zkusme tento týden udělat jeden „misijní krok z pohodlí" (pozvání na mši/sdílení víry/káva s příběhem).

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Jakou „hranici" mě dnes Bůh volá překročit — a co mi může pomoci udělat ten první krok? Jaká „hranice" byla nejtěžší? Co mi pomohlo vykročit?

Týden 3: Svědci: sv. Ondřej Kim Taegon – odvaha uprostřed pronásledování

Katechetické východisko: Sv. Ondřej učí vytrvalosti, rozlišování a jednoduché identitě „jsem učedník Kristův".

Katecheze:
O svatém Ondřeji Kim Taegonovi
Byl to první korejský kněz – víte však, že v Koreji původně hlásali evangelium laici? Víru zde předali pokřtění laici, nebyli tu kněží, neměli je. Až posléze, později zde byli kněží, ale počátečního hlásání evangelia se zhostili laici. Byli bychom schopni něčeho takového? Zamysleme se nad tím, protože je to zajímavé. (…) Sv. Ondřej se jednoho dne vydal na schůzku se zahraničními misionáři a kráčel tak dlouho bez jídla ve sněhové vánici, že nakonec klesl vyčerpáním na zem. Hrozilo mu, že upadne do bezvědomí a umrzne. V onu chvíli však náhle zaslechl hlas: *„Vstaň a jdi!"* Když Ondřej uslyšel tento hlas, vzchopil se a zahlédl jakýsi stín někoho, kdo jej vedl. Tato zkušenost významného korejského svědka nás přivádí k pochopení jednoho navýsost důležitého hlediska apoštolské horlivosti: tedy k sebrání odvahy, aby člověk opětovně povstal, když upadne. Světci snad mohou upadnout? Ano! Již od samých počátků, pomyslete na sv. Petra, který se dopustil velikého hříchu. V Božím milosrdenství ale našel sílu a znovu se pozvedl. Ve sv. Ondřeji Kimovi spatřujeme tuto sílu: fyzicky klesl, ale nabral sílu, aby kráčel dál a dál a nesl poselství vpřed. Jakkoli může být okolní situace svízelná, a přestože se někdy zdá, že neponechává prostor evangelijnímu poselství, nesmíme povolit a vzdát se hlásání evangelia – tedy toho, co je v našem křesťanském životě podstatné. Tudy vede cesta. Každý z nás se může zamyslet: *„Jak ale mohu hlásat evangelium?"* Pohleď na tyto velikány a pomysli na ně v malém, pomysleme na svůj malý svět: hlásejme evangelium v rodině, mezi přáteli, mluvme o Ježíši, ale mluvme o Něm a hlásejme evangelium se srdcem plným radosti a síly, kterou dává Duch Svatý.

Modlitba:
Pane Ježíši,
děkuji Ti za svědectví svatého Ondřeje,
Dej, ať i já umím slyšet tvůj hlas v momentech,
kdy klesám únavou, pochybnostmi
nebo strachem.
Ať nepropadnu zoufalství,
když se moje síly zdají být u konce,
ale dovolím Ti, abys mě znovu pozvedl.

Nauč mě věřit,
že i pád může být místem milosti,
kde se znovu rodí odvaha pokračovat.
Obnov ve mně sílu nést evangelium
v mém vlastním světě —
v rodině, mezi přáteli, tam, kde žiji.

Ať moje slova i život
odrážejí radost a pokoj,
které dává Tvůj Duch Svatý.

Svatý Ondřeji,
oroduj za nás,
abychom se nebáli znovu vstát
a jít tam, kam nás volá Pán.
Amen.

Skutek:
- Tento týden udělejme jednu malou věc, kterou už delší dobu ze strachu nebo nepohodlí odkládáme (omluva, telefonát, návštěva, krok k modlitbě, dobrý skutek…).

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Když se unavím nebo padnu, kde konkrétně slyším Ježíšovo *„Vstaň a jdi"* — a co mi může pomoci opravdu se zvednout a pokračovat dál? Kdy jsem tento týden musel/a „vstát a jít dál"?

Týden 4: Svědci: Matteo Ricci – dialog, přátelství, důslednost

Katechetické východisko: Matteo Ricci šel cestou přátelství, dialogu a inkulturace: naslouchal kultuře, učil se jazyku, prezentoval evangelium s ohledem na moudrost a zvyky místních náboženství.

Katecheze: O Matteu Riccim

Jaké však bylo tajemství Mattea Ricciho? Jakou cestou ho hnala jeho horlivost? Vždy šel cestou dialogu a přátelství se všemi lidmi, které potkával, a to mu otevřelo mnoho dveří k hlásání křesťanské víry. Jeho prvním dílem v čínštině byl právě traktát O přátelství, který měl velký ohlas. Aby zapadl do čínské kultury a života, oblékal se nejprve podle zvyklostí země jako buddhističtí bonzové a pak si uvědomil, že nejlepší bude převzít životní styl a oblékání literátů, tedy jak se oblékali univerzitní profesoři, literáti, a oblékal se jako oni. Důkladně studoval jejich klasické texty, aby mohl křesťanství představit v pozitivním dialogu s jejich konfuciánskou moudrostí a zvyky čínské společnosti. Tomu se říká postoj inkulturace. (…) Matteo Ricci zemřel v Pekingu v roce 1610 ve věku 57 let jako člověk, který celý svůj život obětoval misii. Misionářský duch Mattea Ricciho je živým vzorem i dnes. Jeho láska k čínskému lidu je vzorem; ale to, co je dnes živým vzorem, je důslednost jeho života, svědectví jeho života jako křesťana. Přinesl do Číny křesťanství; ano, je velký, protože je velký vědec, je velký, protože je odvážný, je velký, protože napsal tolik knih – ale především je velký, protože byl důsledný ve svém povolání, důsledný v této touze následovat Ježíše Krista. Bratři a sestry, dnes se my, každý z nás, ptejme sami sebe: *„Jsem důsledný, nebo jsem tak nějak polovičatý?“*

Modlitba:

Pane Ježíši,
Nauč i mě žít tak,
aby můj život odpovídal víře,
kterou vyznávám ústy.

Ať moje slova nejsou prázdná,
ale podepřená jednoduchostí,
pokorou a věrností.

Dej mi odvahu vstupovat do světa druhých
s respektem a ochotou porozumět.

Pane, dej, ať moje víra není polovičatá,
ale důsledná — živá, pravdivá a průhledná.
Amen.

Skutek:

- Zkusme být tento týden důslední ve všem, k čemu bychom jindy měli sklony přistupovat polovičatě.
- Projevujme se přátelsky (usmívejme se, buďme vstřícní, velkorysí, nabídněme podporu nebo pomoc těm, kdo ji mohou potřebovat).

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Jde můj život opravdu stejným směrem jako moje víra — nebo je mezi tím, co říkám, a tím, co žiji, někde rozpor?

Týden 5: Slovanský týden

Katechetické východisko: Slovanští věrozvěstové jsou vzorem misie, kteří ukázali, jak dát evangelium do jazyka lidu, kterému sloužím.

Katecheze:

Svatí Cyril a Metoděj, apoštolové Slovanů

Počáteční Cyrilovo a Metodějovo úsilí tudíž spočívalo v zevrubném studiu kultury oněch národů. Vrací se zde stále jako refrén, že víru je nutno inkulturovat a kulturu evangelizovat. Vždy je zapotřební inkulturace víry

a evangelizace kultury. (…) K hlásání evangelia a modlitbě jsou totiž potřebné náležité, vhodné a osobité nástroje. Proto (Cyril) vynalezl hlaholici, přeložil Bibli a liturgické knihy. Lidé tak vnímali, že křesťanská víra již není „cizí", ale stává se jejich vírou, protože promlouvá mateřským jazykem. Pomyslete: dva řečtí mniši dali písmo Slovanům. Tato otevřenost srdce přispěla k tomu, že evangelium zapustilo kořeny. Oni dva bratři skutečně neměli strach, byli odvážní. Velice brzy však nastaly rozpory s některými představiteli latinského duchovenstva, kteří se obávali odnětí monopolu na kázání mezi Slovany – onen obvyklý boj uvnitř církve. Jejich námitky jsou náboženského rázu, avšak jen zevně: Boha prý nelze chválit jinak než ve třech jazycích, které stály na kříži – hebrejštině, řečtině a latině. Měli uzavřenou mentalitu, aby uhájili svou nezávislost. Cyril ovšem důrazně odpověděl: Bůh si přeje, aby ho každý národ chválil ve svém jazyce.

Modlitba

Bože, Otče všech národů,
ať Tě každý chválí ve svém jazyce.

Odpusť naši uzavřenost
a dej nám srdce služby.

Na přímluvu sv. Cyrila a Metoděje
nás uč překládat evangelium
do života lidí kolem nás.

Ať Tvému Slovu nic nebrání
a sjednocuje nás v Kristu.
Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Skutek:

- Tento týden vědomě uvolňujme místo někomu jinému – ať už v dopravním prostředku, nebo tím, že budeme v rozhovoru víc naslouchat než prosazovat svůj pohled na věc.
- Věnujme modlitbu růžence za jednotu Slovanů.

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Komu tento týden mohu přeložit evangelium do „jeho jazyka"?

Týden 6: „Zvěst je radost" – jak evangelizovat? Radostně!

Katechetické východisko: Křesťanská zvěst je velká radost; evangelizace se děje zdarma a s radostí, ne ideologicky. Smutný křesťan není přesvědčivý.

Katecheze: Shrnutí evangelizace do radosti

Radost. Křesťanské poselství, jak jsme slyšeli v andělových slovech pastýřům, je hlásáním „velké radosti". A důvod? Dobrá zpráva, překvapení, dobrá událost? Mnohem víc – osoba: Ježíš! Ježíš je radost. On je Bůh, který se stal člověkem a přišel k nám! Otázka tedy, drazí bratři a sestry, nezní, zda zvěstovat, ale jak zvěstovat, a toto „jak" znamená s radostí. Buď budeme Ježíše hlásat s radostí, nebo ho hlásat nebudeme, protože žádný jiný způsob hlásání není schopen přinést pravou Ježíšovu skutečnost. Proto nespokojený křesťan, smutný křesťan, nešťastný křesťan, nebo ještě hůře, uražený a nevrlý křesťan není důvěryhodný. Bude mluvit o Ježíši, ale nikdo mu neuvěří! (…) Na evangelium se čeká i dnes: dnešní člověk je jako člověk ve všech dobách: potřebuje ho i civilizace naprogramované nevíry a institucionalizované sekularity; ba zvláště společnost, která nechává prostory náboženského smyslu opuštěné, potřebuje Ježíše. To je příznivá chvíle pro hlásání Ježíše. Proto bych chtěl všem znovu říci: *„Radost z evangelia naplňuje srdce a celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo se jím nechají zachránit, jsou osvobozeni od hříchu, od smutku, od vnitřní prázdnoty, od izolace. S Ježíšem Kristem se vždy rodí a znovurodí radost. (…) Vyzývám každého křesťana, ať je kdekoli, aby dnes obnovil své osobní setkání s Ježíšem Kristem."* (Evangelii gaudium, 1.3)

Modlitba:
Ježíši, radosti mého života,
Bože, který ses stal člověkem a přišel k nám,
vlij do mě radost evangelia,
ať Tě zvěstuji s úsměvem a světlem v očích.

Osvoboď mě od smutku a nevrlosti,
které zastírají Tvoji tvář, aby mé svědectví
bylo pravdivé a důvěryhodné.

Chci se s Tebou denně setkávat
a mít Tě jako Společníka na cestě životem.
Amen.

Skutek:
- Tento týden přinášejme radost a pokoj do všech situací, které můžeme svým postojem ovlivnit.

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Projevuji se víc jako smutný křesťan nebo jako radostný křesťan?

Týden 7: „Zvěst je v Duchu Svatém“ – kreativita a prostota

Katechetické východisko: Bez Ducha Svatého je veškerá horlivost falešně apoštolská; styl Ducha je kreativita a prostota a vede k první zvěsti milosrdenství.

Katecheze: Hlásání je v Duchu Svatém
Bratři a sestry, dejme se prostoupit Duchem a denně ho vzývejme – kéž je základem našeho bytí a konání, počátkem každé činnosti, setkání, shromáždění a hlásání. Duch oživuje a omlazuje církev, spolu s Ním se nemusíme ničeho obávat, protože On, který je harmonií, udržuje pospolu tvořivost a jednoduchost, podněcuje společenství a vysílá hlásat, otevírá k přijetí různosti a opětovně nastoluje jednotu. On je naší silou, dechem našeho hlásání, zdrojem apoštolské horlivosti. Přijď, Duchu Svatý!

Modlitba:
Duchu Svatý, veď dnes moje kroky,
moje slova i srdce.
Buď mým světlem, pokojem a odvahou.
Naplň mě láskou, ať přináším dobro a naději.
Amen.

Skutek:
- Jakým tvořivým způsobem bychom mohli hlásat evangelium?
- Pozvěme někoho na misijní kávu a povyprávějme její příběh; namalujme pohled pro misie a pošleme tomu, kdo potřebuje povzbudit; zapojme se do aktivit jako je Misijní jarmark, koláč nebo štrúdlování.

Almužna: Záměrně si odřekněme něco drobného a uspořenou částku odložme na misijní projekt.

Zamyšlení týdne: Kde jsem zakusil/a vedení Ducha – a kam mě volá dál?

missio.cz
Papežská misijní díla
Na Kropáčce 30/1, 500 03 Hradec Králové, tel. 604 838 882
IČO: 736340051, č. účtu: 72540444/2700
www.missio.cz